

TARUPETTAI

KARULA RAHVUSPARGI INFOLEHT NR. 36 SÜGIS 2008

Foto: Mati Urbanik

AASTARING TARUPEDAJAS

Suvi on möödas. Enamus inimesi kehitab selle peale vaid õlgu - polnudki nagu suve, oli rohkem nagu vilets suusailm. Aga inimene pole ilmaga nagnii kunagi rahul olnud – küll on kuum, küll külm, küll märg, küll kuiv. Vähemalt on ilm inimestel olnud igapäevaseks jututeemaks olnud – kas siis jutu alustuseks või jätkuksi.

Aga huvitav oleks teada mida need mesimummud seal tarupedajas möödunud suve kohta kostaksid. Küllap oleks vastus midagi sellelaadset. Näete, meie võtsime kätte ja kolisime juba möödunud suvel siia tarupedajasse. Eluruum on küll veidi kitsavõitu, aga saame hakkama. Suvi polnud nii helde kui eelmisel aastal, kuid üht teist sai varutud siiski ka pika talve üleelamiseks. Jääme ootama järgmist kevadet, et kõike jälle uuesti, paremini proovida.

Lõpetuseks küsimus teile: Mis on pessimisti ja optimisti vahe? Pessimist viriseb sügisel, et näe, suvi on läbi ja kätte on jõudnud külm ja kõle sügis... ja ei tea mis talvel veel saab. Optimist kostab seepeale rõõmsalt, et pole hullu, näe kevade tuleb iga päevaga üha lähemale!

*Metsaseaduse
muutmisest*

*Reformituuled räsivad
looduskaitset*

*KHÜ uurib Karula
vanemat käsitööd*

*Tagasivaade suvel
toimunud üritustele*

TASUB T E A D A

KARULA KAITSEKORRALDUSKAVA KINNITATUD

Keskkonnaminister kinnitas Karula rahvusparki kaitsekorralduskava aastateks 2008-2018. 2. septembril sai allkirja Karula rahvusparki jaoks oluline dokument, sest järgnevatel aastatel on kaitsealal tehtavate tööde aluseks just kaitsekorralduskava. Kaitsekorralduskava on dokument,

mis koostatakse kaitsealadele ning kus kirjutatakse täpselt lahti kaitseala kaitse-eesmärkideks olevate väärtuste kaitsmiseks ja säilitamiseks vajalikud tegevused. Tegevused on seatud tähtsuse järjekorda ja vastavalt tööde iseloomule toimuvad jooksvalt kogu perioodi vältel või kindlaks määratud aastal. Kava on ühtlasi aluseks tööde finantseerimiseks.

Toomas Hirse
LKK PVV kaitse planeerimise spetsialist

Kevadel toimusid Karulas kaks koosolekut, millel arutati metsaseaduse muudatuste tõttu Karula rahvusparki kaitse-eeskirja rakendamisel tekkinud probleeme ja kus osales mitmeid Karula metsaomanikke. Karula rahvusparki 2006. aastal jõustunud eeskirja kohaselt kasutatakse metsade majandamiseks piiranguvõõndeis peamiselt just valikraiet. 1. jaanuarist 2007 jõustus aga metsaseadus, mis muutis valikraie teostamise aluseid. Kui vana metsaseaduse alusel oli valikraie metsa püsimetsana majandamise viis, siis uue metsaseaduse järgi võis valikraiet teha ainult üksikute puude väljaraiumise teel kaitsealuste liikide kasvu- ja elutingimuste parandamiseks. Seetõttu tekkis vastuolu metsaseaduse ja kaitse-eeskirja vahel ning piiranguvõõndis ei olnud võimalik enam kaitse-eeskirjaga lubatud raieid teha. Probleemide lahendamiseks moodustati LKK eestvedamiseks töögrupp, mis erinevaid lahendusvariante analüüsis. Kõne all olid vajalikud muudatused kaitse-eeskirjas. Lõplike lahenduste otsustamine lükkus aga sügisesse, sest metsaseadus oli järjekordselt muutmisel.

PROBLEEMID METSARAIETEGA ON LAHENEMAS

Kas Karula kaitse-eeskiri ka muus osas muudatusi vajab, on keerulisem küsimus. Kaitse-eeskirja muutmiseks tuleks läbi teha uuesti kogu kaitse-eeskirja menetlus. Arvestades asjaolu, et Karula eeskiri uuendati alles 2006. a. ja sellele eelnesid põhjalikud inventuurid ja arutelud, on väga raske põhjendada eeskirja uuesti menetlusse võtmise vajadust, kui metsaseadusega seotud vastuolu enam pole. Puuduvad ka konkreetsed inventuurid ja uuringud, mis näitaks, kas ja kuidas praegune Karula rahvusparki kaitse-eeskiri eesmärgi täidab.

Nüüdseks on Vabariigi Valitsus saanud Riigikokku metsaseaduse muudatuste eelnõu. Selles on valikraie teostamise alused kaitsealadel muudetud tagasi selliseks, nagu need kaitse-eeskirja koostamise ajal olid. Eelnõu järgi muudetakse seaduses ära punkt, kus valikraiet on

lubatud teha vaid kaitsealuste liikide kasvu- ja elutingimuste parandamiseks. Seega on seaduse muudatuste jõustumisel valikraiet võimalik teha nii tulundus-, kaitse- kui hoiu- ja metsa- (sihtkaitsevõõndis) muidugi juhul, kui nimetatud tegevus on vajalik kaitse-eesmärgi saavutamiseks. Valikraie korral valitakse puid raieks üksikpuudena või 2-3 puudest koosnevate gruppidega. Valikraie käigus ei tekitata häile ning puistu täius ei tohi langeda alla 0,6. Kui Riigikogu muudatused kinnitab, saab metsatöid teha nii, nagu enne metsaseaduse muudatust.

Pille Saarnits
Võrumaa keskkonnateenistuse looduskaitse peaspetsialist.

P Ä E V A K O R R A L

LOODUSKAITSE REFORMIST

Küllap on lugeja kõrvu jõudnud jutud järjekordsest looduskaitse haldusreformist. Käesolevas lehenumbri planeerisime anda ülevaate ümberkorralduste käigust ja sellest, kas ja mida see kohalikele elanikele kaasa tuua võib. Paraku on lehe trükkimise ajaks sisulist teavet siiski napilt. Pole teada, missuguseid ülesandeid täpselt hakkab täitma rajatav organisatsioon; kes hakkab välja andma kooskõlastusi, niiduhoolitset ja karjaia rajamise toetusi. Teadmata on ka Karula rahvusparki kontori edasine käekäik – missugune asutus hakkab seda haldama ja kui palju töötajad siia alles jääb. Toimuvast ülevaate andmiseks peame sedakorda piirduma vaid Keskkonnaministeeriumi kodulehe uudistest ning ajalehtedest leitud nopetega. Infoliite järgmise numbril ilmumise ajaks loodetavasti teame asjast enam ning jagame seda ka lugejatega.

Mis ja milleks toimub?

Juunis 2008 moodustas Keskkonnaminister Jaanus Tamkivi töörühma, parandamaks looduskaitse süsteemi korraldust. Keskkonnaministeeriumi valitsemisala ümberkorralduste eesmärgiks oli ökonoomsemate ja efektiivsemate lahenduste leidmine keskkonnakaitse paremaks tagamiseks. Alates 1. jaanuarist 2009 on planeeritud looduskaitse haldamine vastloodud Keskkonna- ja Looduskaitseametilt.

Keda reform otseselt puudutab?

- Maakondlikud keskkonnateenistused, praegu 330 ametikohta.

KHÜ TOOB KARULA KIHELKONNA VANEMA KÄSITÖÖ NÄIDISMATERJALID KOJU KÄTTE

31. maini 2009 ja selleks on KÜSK Karula Hoiu Ühingu lepingu projekti "Koostöö tõhustamine avaliku- ja erasektori vahel läbi kohaliku käsitöö edendamise" rahastamiseks. Projekti eesmärgiks on edendada koostööd endise Karula kihelkonna aladel tegutsevate käsitööga tegelevate ettevõtjate ja ühingute vahel ning leida läbi käsitöö koostöövõimalusi ka kohalike omavalitsustega. Projekti kogumaksumuseks on 539 636 krooni. Projekt koosneb kahest eraldi perioodist. Esimene periood kestab kuni

Karula rahvusparki Ähijärve kontorihoone. Foto: arhiiv

- Riiklik looduskaitsekeskus, 180 ametikohta.
- Kiirguskeskus, 20 ametikohta.
- Riigimetsa Majandamise Keskuse puhkemajanduse ja loodushoiu valdkond, 64 töötajat.
- Peale selle muutub metsakaitse- ja metsauuenduskeskuse (60 ametikohta) staatus.

Mis siis lõpuks sünnib?

Luuakse Keskkonna- ja looduskaitseamet maakondlike keskkonnateenistuste, Riikliku looduskaitsekeskuse ja Kiirguskeskuse baasil. Metsakaitse- ja Metsauuenduskeskuse staatus muudetakse valitsusasutusest riigiasutuse hallatavaks asutuseks. Looduskaitsetööde korraldamise ülesanded s.h. kaitstavate objektide tähistamine; elupaikade ja maastike hooldamine ja taastamine; liigikaitsehooldustööd; kaitseala külastust võimaldava infrastruktuuri projekteerimine, rajamine, hooldamine ja haldamine antakse Riigimetsa Majandamise Keskusele.

Selleks, et nii suur projekt hästi õnnestuks, on KHÜ nõu ja jõuga appi kutsunud hulga rahvast - Karula ja Antsla vallavalitsuse, käsitöötajatest Olivia Till, Krista Reva ja Rita Säre; muuseumi töötajaid Võru- ja Valgamaalt ning Eesti Rahva Muuseumist; Karula Naisseltsi ja Kaika Maa-naiste Seltsi liikmeid.

Mida aga siis selle raha eest korda saadetakse? Esi-

meseks ja kõige tähtsamaks tööks on koondada kokku teave muuseumites leiduvatest Karula kihelkonnast pärit käsitöösametest. Eks ole see muuseumites käimine ja tuhnimine parasjagu aeganõudev ja tihti ei tule selle pealegi, et mida kõike võiks sealt uurima minna. Et mustrite ja näidiste leidmist lihtsamaks muuta, KHÜ selle töö teha võttiski – uurime välja, kus muuseumis Karulast pärit esemeid leidub ja teeme neist pildid ja kirjeldused. Lõpuks antakse Karula kihelkonna käsitööst välja ülevaatlilik raamat ning kõik andmed saavad ka CD-l kättesaadavaks.

Kasutades vanu mustreid ja käsitöövõtteid proovime ühistel mõttetalgutel välja töötada kohalikku kaubamär-

ki. Käsitöölase koostöö kogemusi käiakse omandamas Setumaal. Projekti raames toimuvad ka 2009. aasta käsitööpäev-näituslaad ja simman; teostatakse käsitöö müügivõimaluste uuring ning koostatakse Karula kihelkonna käsitöö tegijate andmekogu. Et kõik käsitööga seotud materjalid oleksid ka KHÜ kodulehel mõnusasti üleval, saab KHÜ koduleht projekti raames ilusa uue kuue.

Edukat koostööd kõigi tegusate ja toredate inimeste vahel soovides

Lilian Freiberg
KÜSK projekti juht

KARULA KÄPALISTE INVENTUUR

Selle aasta juunis toimus Karula rahvuspargis II kaitsekategooria käpaliste inventuur. Selle eesmärgiks oli kontrollida tihtipeale üsna märkamatu ja haruldaste kodumaisete orhideede teadaolevaid kasvukohti ja jõudumööda vaadata üle ka mõned võimalikud uued leiukohad. Inventuuri viisid läbi LKK kohaliku regiooni töötajad. Välitöödel uuriti rahvuspargi Kaadsijärve ja Pautsjärve reservaat, samuti võeti ette Perä-, Vahe- ja Kogrõjärvede kaldasood ja nende naabruses asuvad märjad metsad. Kõigil külastatud aladel leiti kasvamas käpalisi, registreeriti ka III kaitsekategooria käpalised ja teistegi leitud kaitsealuste liikide kasvukohad. Enamasti leiti varasemad käpaliste leiukohad üles, kuid kuldkinga keskkonnaregistris viidatud kohtades ei leitud ning kuldkinga levik Karulas vajab veel täpsustamist. Liikide kasvualade suurused said oluliselt täpsustatud ning kirja pandud ka arvukused.

II kategooria käpaliste liikidest võib arvukaimaks hinnata väikse käopõlle populatsioone, seda eriti Peräjärve lõunaotsas. Vähemarvukamalt leidub kõdu-koralljuurt, Russowi sõrmkäppa, sohiilakat, soovalku ja kuldkinga. Hea meel on tõdeda, et nimetatud taimharuldusi kasvab rahvuspargi aladel ikkagi märksa rohkem, kui varasemad teadmised seda arvata lubasid. Kindlasti pole nende taimede puhul tegemist uusasukatega, vaid eelnevate inventuuride puhul kahe silma vahele jäänud väärtustega. Eesti mõistes suhteliselt hästi erinevate uuringute poolt kaetud Karula rahvuspargis jagub avastamisrõõmu veel küll ja küll. Käesoleva aasta välitööd vajavad järke ka tuleval aastal, et saaks kontrollitud kõik II kategooria käpaliste leiukohad ja ehk leitud veel mitmed huvitavad taimeharulduste kohad.

Toomas Hirse ja Priit Voolaid
LKK

ÕUE ÕPPIMA - VIIENDIKEGA KARULAS

Karulasse!

Ühel muidu tavalisel septembrihommikul kogunesid Valga Gümnaasiumi viiendate klasside õpilased tavalise tundimineku asemel kooli õuele bussi ootama. Hurraa! Koolipäev õues!

Juba tee Karula rahvuspargi keskusse Ähijärvel oli elamuseks – kellele meenusid ameerika mäed mõnest lõbustuspargist, kes muretses, et teist bussi vastu ei tuleks – kahele sõidukile jääks ju ruum teel napiks. Kord-paar tegime ka peatuse, et pöörlevat pead selgitada ja kuplite vahel ringi vaadata. Ähijärvel oli meil esmalt päris tegu,

et kõige muu huvitava kõrval ka juhendajaid kuulata ja õppepäeva sisse elada.

Mida tegime?

Meie õppepäeva teemaks oli „Järv elukeskkonnana”. Niisiis, kui rühmad moodustatud ja töövahendid jaotatud, siirdusime Liliani juhtimisel järve äärde. Algatuseks vaadati ringi, püüti määrata järve suurust, otsiti tuttavaid märke, arutleti järve elu mõjutavate tegurite üle. Järgnes juba praktiline töö: kaldaveest pisielukate püüdmine. Esimene mõte oli paljudel: siin pole küll kedagi, ma olen ju enne ka ujumas käinud, no hea küll, kalad ehk kusagil kaugel järve keskel... Aga mõned katsed, ja oh üllatust, kaldaäärses vees elab hulgi ennenägematuid tegelasi – vesihargid, kiilivastsed, puruvanad, teod, sääsevastsed ja kes teab mis loomad veel. Iga rühm koostas hiljem omakorjatud materjalide abil ka järve mudeli, millel iga järveasukas oma õige koha leidis. Kuulasime legendi järve tekkimisest ja arengust. Alles mitme tunni möödudes märkasime, et kõht hakkab tühjaks minema, ja oh heldust, vesi on kummikusse sattunud.

Mida õppisime?

Märkamist. (Linna)lapsele on eriti vaja võimalust vaadata oma silmaga, katsuda oma käega, veenduda, et see „loodus” on ikka päriselt ka olemas ja päris siinsamas ja päris huvitav ka veel.

Hoolimist. Vaatasime ettevaatlikult loomad üle, siis viisime nad vette tagasi. Üks rühm muretses pisut: aga me tõime nad ju kaugemalt, kuidas nad nüüd oma kodu üles

EHITUSKOOLITUS ALA-PEETRIL

Sellesügisene traditsioonilise ehituse koolitus toimus 4.oktoobril 2008 Valgamaal Karula vallas Ala-Peetri talus. Seekordsel koolitusel oli kaks põhiteemat. Seentest meie hoonetes, nende vältimisest ja meetmetest nende leviku piiramiseks kõneles Eesti Maaülikooli puitkonstruktsioonide lektor Kalle Piit. Teiseks ja praktilisemaks osaks oli maakivimüüri ehitamine. Laoti jupike müüri, kõneldi erinevatest mörtidest ja segudest ning kohalikulnute paljudele küsimustele vastasid oma ala praktikud Viljandimaalt osaühingust Plant Trade. Koolitusel osales 40 huvilist. Soovijaid oli küll palju rohkem, aga kahjuks puudusid võimalused üritust suuremale rahvahulgale korraldada. Koolituse õnnestumisele aitas kaasa

Valga Gümnaasiumi 5. klassi õpilased Ähijärve mudelit ehitamas.

leiavad? Ja üks kaan kaduski meil ära...

Koostööd. Eesmärk oli just rühmaga uurida, teha, kirjeldada. Tegevust jätkus piisavalt kõikidele.

Tegutsemist uues olukorras. Õppisime kasutama uusi töövahendeid, tegema väikest välitööd looduses päris ise ja oma kätega.

Õpetajana võin veel lisada, et õueõpe muudab igaühe aktiivsemaks, annab võimaluse tegutseda. Sellisel õppepäeval kogetu-nähtu-kuuldu püsib kauem mees – ilusa sügispäeva valgus, soojus ja lõhn säilivad mälusoppides.

Täname võimaluse eest.

VG 5a ja Lisel

Foto: Ain-Meelis Hannus

ka ilus sügisilm.

Koolituse korraldas MTÜ Karula Hoiu Ühing koostöös Riikliku Looduskaitse Keskuse Põlva-Valga-Võru regiooniga, rahastas SA Keskkonnainvesteeringute Keskus ning Kohaliku omaalgatuse programm.

Fotod: Urmas Koemets

KAIKA SUVEÜLIKOOUL TAAS KAIKAL

Kaika Suveülikool, mis sai alguse Kaika koolimajas ning selle järgi ka nime, toimus sel aastal teist korda Kaikal. Vahepealsel ajal on see võru keelt ja kultuuri tutvustav suveüritus ringi rännanud mööda Võrumaa eri paiku. Loodame, et järgmiste juubelite aegu jõuab suveülikool taas Kaikale.

Kui tulid esimesed kuuldused, et 2008. aastal jõuab Kaika Suveülikool otsaga uuesti Kaikale ja eestvedajateks saavad kohalikud MTÜd koos nõuandja Võru Instituudiga, mõtlesin kohe, et minul ei ole selle korraldamisega midagi pistmist, hea kui jõuan üldse käia vaatamas, mis naabruses toimub, mul loomadegagi tükk tegemist. Minu hoole all on igapäevaselt 11 lüpsilehma ja ligi 300 lihalooma. Ühel hommikul helises aga telefon, ja Rõõmu talu perenaine Liilia andis mulle teada, et mind on korraldajate poolt ühiselt valitud peakorraldajaks ehk siis inimeseks, kes peaks teisi kamandama ja vaatama, et kõik sujuks hästi ja viperusteta. Minu esimene reaktsioon oli: „Ei, mitte kindlasti mina“, kuid kuna Liilia ei lasknud mul sõnagi vahele rääkida ja tegi mulle selgeks, miks kõik kaalukausid minu poole kalduvad, siis ei jäänudki muud üle kui nõustuda. Võttis tükk aega enne, kui sain üldse

aru, millega tegelema pean hakkama. Alustuseks oli kõige suuremaks probleemiks eelarve kokku saamine ja raha leidmine, kuna Suveülikooli rahastatakse projektipõhiselt. Mul vedas, sain endale kaaslasteks tublid projektkirjutajad Kaili ja Liliani. Tänu neile saime raha mitmest fondist.

Kaika Suveülikool kestis kokku kolm päeva. Rahvast oli kokku tulnud igast Eestimaa paigast ja välismaaltki, kokku registreerus 263 osalist. Ilmataat andis meile selle vihmade suve kõige ilusamad päevad. Kolme päeva jooksul said täiskasvanud kuulata mitmesuguseid loenguid. Kel huvi, tegi laupäeval bussiga ringreisi Karula rahvusparkis või matkas jalgsi vanal kooliteel Kaikamäelt Saarjärvele. Lapsed proovisid lambapügamist, sõitsid hobusega, tegid mesilastega tutvust, maalisisid ja vaatasid võrukeelseid multikaid.

Ürituse korraldamine oli huvitav ja andis hea kogemuse edaspidiseks. Omalt poolt tahaksin tänada neid inimesi, kes olid toeks ja abiks Kaika Suveülikooli korraldamisel ja läbiviimisel.

Kaika Suveülikooli peakorraldaja
Tea Treimuth

Kaika Suveülikool on kolmepäevane loenguid ja kultuuriprogrammi sisaldav võrukeelne üritus, mis käesoleval aastal toimus 20-ndat korda. Suveülikooli tähtsamaks ja sisukamaks osaks on oma ala asjatundjate poolt oskullikult esitatud võrukeelsed ettekanded (selle aasta loenguprogramm ja tegevused on ära toodud suvises Tarupettäis). Sel aastal korraldasid Kaika Suveülikooli MTÜ Karula Hoiu Ühing ja MTÜ Kaikamä, rahastasid Riiklik programm "Lõuna-Eesti Keel ja Kultuur", Eesti Kultuurkapital (Rahvakultuuri sihtkapital, Võru ja Valga maakondlikud ekspertgrupid), Antsla ja Karula vald.

MIS MULLE KARULAS MEELDIB

Tulles käesoleva aasta augustis esimest korda elus Karula rahvusparki Ähijärvele, märkasin ma kohe, et tegemist on ühe väga erilise paigaga. Asfaldi ja suurte majade asemel, millega olen harjunud oma kodus Berliinis, ootasid siin mind väikesed kruusateed ja lõputuna tunduvad niidud ja metsad.

Mida päev edasi, seda enam mõistsin, et olen õnnega koos, et leidsin selleks lühikeseks kuuks Eestis nii imelise paiga, kus veeta oma aega ja tunda end osana siinsest elust. Karula rahvusparkis on loodus endiselt loodus – ja mitte midagi muud. Siin ei nähta looduses ainult ressursi, mis on inimesele vajalik elamiseks. Loodus lihtsalt moodustabki siinse elu ja teeb selle selliseks, nagu see on.

Ma pole kunagi varem näinud selliseid sügavaid ja puutumaid metsi – metsaalune kaetud vaid sambla ja mustikatega. Siinsetes metsades kogesin sellist kindlust ja turvalisust, mida ma elus varem pole tundnud. Ja minu jaoks pole midagi lõõgastavamamat, kui Ähijärve ääres päikeseloojangu nautimine. Vaade üle madalate haljendavate küngaste taamal laiuvale paljudes toonides roheta-vale metsale jääb mulle kustumatuks mälupeegeldiks.

Aeg tundub Karulas paigal seisvat. Mured ja vihad on kaugel-kaugel eemal ja metsade, niitude ja imeliste järvede vaikusega üksiolek on nagu hinge vabanemine. Mõnel hetkel tundus, nagu oleksin osake Astrid Lindgreni lugudest...elan koos oma perega oma elu puust majakese kaugel ääremaal.

Kuigi Karulas tundub, et oled keset tühjust, ei ole sa siin siiski kunagi päris üks! On abivalmis naabrid, kes sind vajadusel aitavad, ja lähedastes küldades kohtad uusi toredaid inimesi, kes kohe panevad sind siin koduselt tundma.

Aeg, mille veetsin Karulas, on unustamatu. Soovin, et kõigil oleks võimalus kogeda samasugust vaimustust ja rõõmu, nagu mina siin olles tundsin..

Laura Luft
Laura õpib Berliini
ülikoolis maastiku-
arhitektuuri ning
veetis augustikuu
praktikal Karula
rahvusparkis.

TARUPETTÄI

KARULA RAHVUSPARGI
INFOLEHT

Ähijärve kontor ja
külastuskeskus on avatud
E-N 8-17, R 8-15.

Address:
Ähijärve küla, Antsla vald,
66420 Võrumaa

Tel/faks 782 8350
loodusvaht 529 0388
niiduspets. 5340 8012
metsaspets. 5334 0871
maa- ja planeeringuspets.
516 1479

e-post: karula@lk.ee

Välja antud Sihtasutus
Keskkonnainvesteeringute
Keskus toetusel

KESKKONNAINVESTEERINGUTE
KESKUS

www.kik.ee

KAASTÖID
JÄRGMISESSE INFOLEHTE
OOTAME KUNI
15. november 2008

Karula vallas Koobasaare vahtkonnas asub mets, mida kutsutakse Soeanna (Soehänna) paluks. Oma nimetuse on ta saanud järgmiselt: Ennem on seal metsas olnud palju hunte. Kord on üks julge mees läinud läbi selle metsa. Kui ta metsa on jõudnud, on tulnud üks hunt teda kimbutama. Kui mees on seisnud, siis on hunt ka seisnud, kui mees minna on tahtnud, pole hunt tal lasknud. Korraga on mees hundi sabast kinni haarand ja saba maha löiganud. Pärast seda on ta näidanud seda saba teistele. Sellest on saanud mets Soeanna nimetuse.

Reinhold Turm, 47 a. (1939)

Foto: Merike Tsimmer

19. juulil toimus Ähijärvel taaskord simman. Alustuseks mängisid Kaspar, Johanna ja Merlin kannedel ning väikese kontserdi andsid noored Värskast. Leping peo õnnestumiseks sai sõlmitud ka ilmataadiga - ja ilm oli tõesti ilus. Kõik muu aga korraldus ühisel jõul, sest nobenäppe meie kandis jagub

ning head-paremat oli ühislauale toodud mmmm... kui head. Sügav kummardus kõigile, kes peo õnnestumisele kaasa aitasid! Siinkohal ei jõuaks teid kõiki lihtsalt ära nimetada. Kes nägid ja kuulsid, teavad isegi, ja teistel jääb üle ainult kahetseda!

JAANIUSSIKESTE SUURÜRITUS KARULAS

13.-14. septembril toimusid Karula rahvuspargis ja selle lähiümbruses 8.ülemaailmsed rogaini maailmameistrivõistlused. Tegemist oli Karula maastabis väga suure üritusega: osa võttis üle 300 võistkonna kokku ligi 700 orienteerujaga. Võistlejad oli tulnud siia 23 eri maalt, kaugeimad Uus-Meremaalt, Austraaliast, Jaapanist ja Lõuna-Aafrika Vabariigist. Ürituse baas (telkimine, toitlustus, start ja fini) paiknes Ähijärvel, rahvuspargi külastuskeskuse kõrval.

Võistluste eesmärgiks oli leida piirkonnast 24 tunni jooksul optimaalne arv märgistatud kontrollpunkte (kokku oli neid 63). Parim võistkond läbis suisa üle 100 km, paljud pealampidega varustatud võistkonnad jooksid kogu öö, tekitades kohalikes kummastust.

Põhjalikumalt saab toimunud üritusest lugeda võistluse korraldaja Tallinna orienteerumisklubi „TA OK” veebilehelt <http://www.rogain.ee>.

KARULA RAHVUSPARGI MAALILAAGER 2008

Käesoleva aasta maalilaager oli juba üheteistkümnend, mida Karulas korraldatud on. Seekordne laagri asukoht oli Lajassaare talus Rebasemõisa külas Valgamaal ning see toimus 18.-24. augustil.

Laagit juhendasid täiskasvanute osas Eve Valper ja laste osas Epp Viires. Täiskasvanud maalisisid õlivärvidega ning lapsed kasutasid erinevaid vahendeid ja tehnikaid. Kokku osales laagris

29 inimest.

Laagri eesmärgiks oli looduse tunnetamine läbi kunsti ning võib väita, et see eesmärk sai täidetud. Selle tunnistuseks on suurepärase näituse laagris valminud töödest, mida saab alates oktoobri lõpust vaadata Ähijärve külastuskeskuses.

Kaidi Mändla
Lajassaare talu
Maalilaagri korraldaja

“Tarupettäi” on koostanud ja toimetanud: Pille Tomson, Merike Tsimmer ja Olivia Till.

roheline trükis Tarupettäi on loodussõbraliku trüki värviga trükitud vanapaberist valmistatud paberile. ©Ecoprint